

allaa, at der i intet af disse Lande har været Betænkelse ved at nedsætte Tolden paa raffineret Sukker stærkere, end baade Regjeringen og Mindretallet her har foreslaaet, ene med Undtagelse af Sverig, som jeg allerede har sagt. Man har ikke anset det for nødvendigt i Norge at beskytte Raffinaderierne mod Konkurrence fra Lydsland med mere end 0,8 p., man har ikke anset det for nødvendigt i Nederlandene, der ligge saa aabent for det tydste Marked som nogetstunde Land, at beskytte de indenlandske Raffinaderier med det Allermindste. I England, som dog ikke ligger saa fjern fra Lydsland, at ikke en stærk Produktion af raffineret Sukker i Lydsland vil kunne faae Indflydelse paa det engelske Marked, skjøndt det er et stort Marked, er der en Beskyttelse af 0,1 p. Med disse Exempler for Die tør det vel siges, at der neppe er nogen Betænkelse ved at gaa til den af Flertallet foreslaaede Afgift af $5\frac{1}{2}$ p. Der ansøres ved denne, som ved flere andre Industrier, Hensyn til Arbejdere, og der hænges til, at de paagjældende Fabrikker kunne blive nødt til at standse, fordi Beskyttelsen ophæves. Jeg tror, at Hensynet til Arbejdere i de allerfleste Tilfælde er noget søgt. Arbejdslønnen tæller sig, som det er Alle bekendt, ikke efter, hvor meget der tjenes i en Fabrik, men efter ganske andre Forhold, efter de Krav, som til enhver Tid stilles med Hensyn til den paagjældende Klasses Levevis, og den eneste virkelige Fare for Arbejdere vilde opstaa, naar der virkelig kunde fryktes for, at Fabrikkerne skulde blive nedlagte. Lader os en Gang kaste et Blik netop paa denne Art Fabrikker. Vi have her i Landet 3 Sukkeraffinaderier, af hvilke de 2 ere forenede i et større Selskab, medens det tredie forholdsvis er særdeles lille. Det er i de senere Aar, at denne Virksomhed har taget dette Opsving. Tidligere har der været flere, som have haft en mindre heldig Skæbne, og den Gang var Beskyttelsen meget større, vil jeg i Forbigaaende bemærke. Nu er der, som sagt, 2 store Raffinaderier, som have et Forbrug af mellem 23 og 24 Millioner Pd., og et lille, som har et Forbrug af $1\frac{1}{2}$ Million Pd. Naarsukker. Jeg tror, at vi væsentlig eller omtrent udelukkende kunne tage Hensyn til de 2 store. Disse vare indtil for et Aars Tid siden i Hænderne paa Aktieselskaber, der havde overtaget dem fra de tidligere private Eiere, og de ere senere gaaede over til et endnu større Aktieselskab, der paatænker en Udvidelse af Sukkerindustrien her i Landet. Ved saadanne Overdragelser er det aldeles almindelig bekendt, at Prisen ikke regnes saa nøie, og her til kommer, at det Aktieselskab, som senest har overtaget disse Fabrikker, har overtaget dem til en Pris af 110 pCt. pr. Aktie, at der allaa er en Avance af 10 pCt. for Stifterne. Disse 10 pCt. forøge den nominelle Kapital, uden at forøge den virkelige Værdi. Den virkelige Værdi maatte al-

levede i Forveien anses for meget lavere end de 100 Pd. pr. Aktie; jeg vil slet ikke tale om Kurfen, som atter er en halv Enes Procent højere. Men i de Aktieselskaber, der paa denne Maade ere gaaede over fra private Eiere til to Selskaber, som atter ere gaaede over til eet under de nævnte Betingelser, er den virkelige Værdi ikke større end $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ af den nominelle Kapital. Nu spørges der: hvor stort Udbytte giver den nominelle Kapital? Den giver 10 pCt. i Aar; men jeg vil sige, at hvis den ikke dermed giver et tilstrækkeligt stort Udbytte, saa er det endnu ikke bevist, at Raffinaderierne ikke ville betale sig, thi Raffinaderierne ville betale sig, naar de give et passende Udbytte af $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ af den nominelle Kapital ifølge Størrelsen af den virkelige Værdi. Dersom et saadant Aktieselskab nødtes til at realisere Fabrikkerne, som da gik over til Andre imod tilsvarende Kjøbesummer, saa var det naturligt, at disse reduceredes. Den Art Ting have vi ikke at tage Hensyn til ved Lovgivningen. Den Art Transaktioner have vi ikke at beskytte, overfor Konfortier af denne Art have vi ikke at gjøre noget andet Hensyn gjældende end det gamle simple Reiskædighedshensyn, som er foreskrevet Lovgivningsmagten overfor enhver Statsborger eller Samling af Statsborgere, men ikke nogetstunde særligt Hensyn. Det har atter i Dag været mig paafaldende at høre, at den ærede Minister som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de varmt har forsvaret Sukkeraffinaderierne, men ikke havde Noget tilovers for Skomagere og andre smaa Haandværkere. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at gaa saa vidt, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mødt) og hans Medforlagsstillere, saaledes, at vi aldeles ikke gjøre nogetstunde Nedsættelse i Tolden paa Jodtøj og lignende Haandværksfrembringelser. Jeg tror heller ikke, at Stemningen i dette Thing er saaledes, at det kan nytte Noget at opstille den Art Forslag; men jeg mener, at dette Thing vil finde det billigt, at man ikke nedsætter Tolden paa Skomagerarbejde, nedsætter den for denne blandt vore Haandværkere allerslettest stillede Klasse fra 32 til 12 p., saaledes at man tager $\frac{2}{3}$ af deres Beskyttelse bort, medens man ikke vil tage mere end $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af Sukkeraffinaderiernes Beskyttelse bort. Hvad derimod Handster angaar, da er der af den Grund, som jeg allerede tidligere har nævnt, ingen Anledning til at bevare nogen Beskyttelse for denne Artikel, thi det, at der udføres et saa betydeligt Kvantum Handster, viser tilstrækkeligt, at Artiklen ikke behøver Beskyttelse her i Landet. Men jeg kan dog ikke af den Grund tilraade at følge Mindretallets Forslag om at lade Handster være helt toldfri, eftersom de Handster, der almindelig udføres, dog for en Del ere rene Luxusartikler. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds tager ogsaa efter min Mening fejl, naar han bebrejder Regjeringen og Flertallet den Stilling, de indtage